

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 7. oktober 2013 i sag nr. BS

H

mod

Forsikring

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen drejer sig om, hvorvidt H har krav på erstatning i anledning af personskade efter et færdselsuheld den 11. november 2000.

H endelige påstand er, at Forsikring, skal betale ham 325.095,07 kr. med procesrente af 318.668,60 kr. fra den 11. november 2000 og af 6.426,47 kr. fra den 18. januar 2008.

Beløbet dækker:

Yderligere mén svarende til 5 %	16.625,00 kr.
Erhvervsevnetab 15%	
15% af 6 x 335.604,00 kr.	302.043,60 kr.
Diverse udgifter, der er anerkendt af Forsikring (kiropraktørbehandling, kørsel til behandling og gebyr til Arbejdsskadestyrelsen)	6.426,47 kr.

Forsikrings påstand er frifindelse, subsidiært mod betaling af et mindre beløb med procesrente fra sagens anlæg.

Sagen er anlagt den 29. september 2010.

H har fri proces. Han er ikke dækket af retshjælpsforsikring.

Oplysningerne i sagen

H var den 11. november 2000 involveret i et færdselsuheld i Odense, idet han stødte frontalt sammen med en bil, der var kørt over for rødt. Han blev kørt til skadestuen på Odense Universitets-

hospital. Af skadejournalen fremgår, at han ved ulykken fik nakken kraftigt foroverbøjet og klagede over let ømhed i begge håndled og venstre fod.

Forsikring har før sagsanlæg anerkendt erstatningspligten efter færdselslovens regler og udbetalt blandt andet erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og for et varigt mén på 5 %.

H havde den 29. juni 1996 under sit daværende arbejde som taxachauffør været udsat for et færdselsuheld, hvor han pådrog sig brud på 2. halshvirvel samt en revne i torntappen på 1. brysthvirvel og et sammenpresningsbrud af hvirvellegemet på 7. brysthvirvel. Skaden blev anerkendt som en arbejdsskade, og méngraden blev opgjort til 8 %.

Overlæge, dr. med. Frank Gårskjær har på foranledning af Forsikring udfærdiget speciallægeerklæring af 4. december 2002, hvori han konkluderede, at trafikuheldet den 11. november 2000 ikke bare havde bevirket en opblussen af tidligere rygsmerter lokaliseret til bryst- og lændehvirvelsøjlen, men også havde givet anledning til næsten konstante nakkesmerter samt en ligeledes næsten konstant hovedpine. Overlægen vurderede tilstanden til at være kronisk og at have medført mén.

I brev af 14. februar 2003 meddelte Forsikring H at man tilbød en godtgørelse for varigt mén på 5 %, eller 16.625 kr. Forsikring vurderede også, at der måske var lidt et erhvervsevnetab og ville forelægge det spørgsmål for Arbejdsskadestyrelsen. I brev af 8. juli 2003 oplyste Forsikring, at man ikke ville betale erstatning for erhvervsevnetab og ikke ville forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

Forsikring havde efter en gennemgang af sagen konstateret, at H på ulykkestidspunktet var under revalidering til eksporttekniker på grund af skaden den 29. september 1996. Da han således var under uddannelse, skulle en erstatning for erhvervsevnetab opgøres efter den dagældende bestemmelse i erstatningsansvarslovens § 8. Det varige mén skulle udgøre 15 % eller derover, før han var berettiget til erstatning for erhvervsevnetab efter § 8.

I brev af 12. februar 2004 fastholdt Forsikring, at spørgsmålet om erhvervsevnetab skulle afgøres efter erstatningsansvarslovens § 8. Der kunne eventuelt efter lovens § 1 ydes erstatning for forlængelse af uddannelse, hvis der kunne dokumenteres et økonomisk tab herved. Forsikring fastholdt sit standpunkt i brev af 5. november 2004. Heri afviste man også at genoptage sagen efter lovens § 11, da der ikke var sket en væsentlig og uforudset forværring af de uhedsrelaterede gener.

Overlæge Bjarne Nue Møller, speciallæge i Ortopædkirurgi, har afgivet en speciallægeerklæring af 20. august 2004. Heri er konkluderet blandt andet:

(...) "Skadelidte var d. 11.11.2000 impliceret i ny trafikulykke, hvor hans nakkesmerter straks forværredes, men hvor han også for at afbøde

sammenstødet tog fra med begge hænder, hvorved han fik smerter i begge håndled. Undersøgt skadestuen Odense Universitetshospital, hvor man foretog røntgenundersøgelse af halsryggen, der ikke viste nyttilkomne forandringer og begge håndled, inklusive MR-scanning af højre håndled som var normale. (...) Udviklede relativt kort tid efter ulykke seneknuder (ganglier) på ryggsiden af begge håndled, hvoraf det højresidige blev opereret ambulant på Haderslev sygehus d. 08.11.02. Herudover har skadelidte i efterforløbet fået længerevarende fysioterapibehandling og behandlinger hos kiropraktiker, (...)

Oplever lav irritationstærskel, samt øget lydfølsomhed og afbrudt nattesøvn. Smerter i begge håndled, overvejende på lillefingersiden (ulnart), hvilket forværres ved vride- og skru bevægelser, samt løfte- og bæreopgaver. Har problemer ved længerevarende PC-arbejde og kan ikke anvende vibrerende håndværktøj. Kan ikke foretage sig noget fysisk uden subjektiv smerte-forværring. (...)

For håndleddenes vedkommende påvises ømhed, mest udtalt mod lillefingersiden, men normal bevægelig og kraftudfoldelse. Lette tegn på nerveindklemning af midterstillede håndledsnerve, ens på begge sider. Seneknude på ryggen af venstre håndled.

Der er fundet overensstemmelse mellem skadelidtes klager og de objektive fund, der må tilskrives følgerne efter ulykkestilfældet, idet der dog for rygsøjlels vedkommende foreligger en forudbestående ryglidelse i form af de tidligere brud.

Der er mén jævnfør ovenstående.

(...)

Skadelidte har ikke været sygemeldt som følge af ulykkestilfældet, idet han var studerende på skadetidspunktet, men har måtte forlænge studietiden, og har siden ikke kunnet udnytte sin uddannelse, og har måtte ernære sig i et mindre profitabelt arbejde, hvor han har sporadiske sygedage", (...)

H advokat fremsatte herefter på ny i brev af 29. november 2004 krav mod Forsikring, der afviste det den 11. februar 2005 med i det væsentligste samme begrundelse som tidligere. Efter at have modtaget fornøden dokumentation opgjorde Forsikring i brev af 27. april 2005 H yderligere krav på tabt arbejdsfortjeneste til 22.237,09 kr. i perioden fra den 11. november 2000 til den 1. juli 2001. Kravet vedrørende erhvervsevnetab blev fortsat afvist.

H anmodede den 26. maj 2005 Arbejdsskadestyrelsen om en vejledende udtalelse. I anmodningen blev det oplyst, at Forsikring var modpart i sagen. En kopi af anmodningen blev sendt til Forsikring den 13. juli 2005.

Arbejdsskadestyrelsen afgav udtalelse af 30. oktober 2007. Man vurderede méngraden til 10 % og erhvervsevnetabet efter erstatningsansvarsloven til 15 %. Méngraden var sammensat af 5 % for lette, daglige nakkesmerter uden eller med let bevægeindskrænkning, og skønsmæssigt 4 % for dobbeltsidige håndledsgener.

H advokat fremsendte den 17. december 2007 en erstatningsopgørelse for yderligere mén på 5 %, erhvervsevnetab på 15 % og faktisk afholdte udgifter til forsikring. Forsikringselskabet godkendte de faktiske udgifter på i alt 6.426,47 kr., der ville blive afregnet en af de nærmeste dage.

I brev af 7. oktober 2008 meddelte . . . Forsikring, at man ville fremsende sine kommentarer til Arbejdsskadestyrelsen med en anmodning om revurdering af sagen.

Arbejdsskadestyrelsen fastholdt i udtalelse af 9. december 2009 vurderingen af méngraden til 10 % for de neurologiske og ortopædkirurgiske gener.

I brev af 14. december 2009 anmodede H [redacted] advokat på ny [redacted] Forsikring om at udbetale godtgørelse for yderligere mén og erstatning for erhvervsevnetab på 15 %, i alt 318.668,60 kr. med tillæg af renter.

Ved brev af 5. februar 2010 afviste _____ Forsikring med samme begrundelse som hidtil at betale erstatning for erhvervsevnetab. _____ Forsikring anførte endvidere, at man fortsat var af den opfattelse, at generne i højre håndled ikke havde relation til uheldet, da generne først var opstået ½ år efter uheldet.

Forsikring ville dog forligsmæssigt være indforstået med at acceptere Arbejdsskadestyrelsens udtalelse om varigt mén, men under forudsætning af at selskabets erstatningstilbud blev accepteret i sin helhed og sagen ikke indbragt for retten.

Sagen har været forelagt for Retslægerådet, der har afgivet udtalelser af 13. april 2012 og 26. november 2012:

"Spørgsmål A:

Er der holdepunkter for at fastslå, at de hos H konstaterede seneknuder på ryggsiden af begge hænder i speciallægeerklæring udarbejdet af overlæge Bent Nue Møller, side 3, midtfor, omtalt som opstået ca. et halvt år efter færdselsuheldet den 11. november 2000 er forårsaget af de påvirkninger, han måtte have været udsat for i forbindelse med dette færdselsuheld.

Det ønskes herunder oplyst, om de kliniske forhold overvejende taler for, at seneknuderne skulle have traumatisk grundlag, eller om disse li-

ge så vel kan opstå uden ydre årsag.

I forbindelse med færdselsuheld 11.11.00 havde sagsøger ømhed i begge håndled. Der blev ikke fundet tegn på brud. Ved undersøgelse 10.09.01 klagede han over smerter i begge håndled mest på højre side, hvor man fandt en seneknude på strækkesiden af håndleddet (håndryg siden), og man konstaterede let løshed i begge håndled. Røntgenbilleder af håndleddene viste normale forhold ifølge journalnotatet. Billedmaterialet har ikke kunnet fremskaffes.

Retslægerådet kan generelt oplyse, at seneknuder på strækkesiden af håndled kan opstå som følge af et traume, eller de kan opstå uden ydre påviselig årsag. De opstår hyppigst uden ydre påviselig årsag. I det aktuelle tilfælde, hvor der er et relevant traume af begge håndled ca. et halvt år før seneknudens opståen på højre hånd, er det sandsynligt, at seneknuden er opstået på traumatisk grundlag på højre hånd. Ifølge egen læges journal var seneknuden på venstre hånd til stede i 1999, og der er således tale om en forudbestående tilstand inden færdselsuheldet i 2000, som dog kan være forværret som følge af tilskadekomsten.

Spørgsmål B:

Er der holdepunkter for at fastslå, at de konstaterede seneknuder vil føre til varige gener for H

Det ønskes herunder oplyst, om seneknuden på venstre hånds rygside med en god prognose må antages at kunne behandles.

Det ønskes videre oplyst, om det for så vidt angår seneknuden på højre hånds håndryg må anses for behandlet sufficient, herunder om eventuelle restgener kan henføres til påvirkninger H var udsat for i forbindelse med færdselsuheldet den 11. november 2000.

Der er ingen holdepunkter for, at de konstaterede seneknuder vil føre til varige gener. Seneknuden på venstre håndleds strækkeside må antages at kunne behandles og have en god prognose. For så vidt angår seneknuden på højre håndryg er den operativt fjernet 08.11.02, og behandlingen må anses for at være sufficient.

(....)

Spørgsmål D:

I tilslutning til Retslægerådets besvarelse af spørgsmål A, hedes Retslægerådet redegøre for ætiologien i udviklingen af seneknuden på

H højre hånd opstået ca. 10 måneder efter færdselsuheldet.

Det ønskes herunder oplyst, om det forhold, at der angiveligt uden traume har udviklet sig en seneknude på venstre hånd, er udtryk for, at H er disponeret for udvikling af seneknuder uden traumatisk grundlag.

Man må antage, at sagsøger i forbindelse med færdselsuheldet 11.11.00 har fået et vrid eller en kraftig bøjning i håndleddet, som kan have forårsaget en lille brist i ledhinden eller i ledkapslen i håndleddet, og som følge af dette er der senere fremkommet en udposning af ledhinden, der viser sig som en seneknude.

Der er intet i det foreliggende materiale, der giver mistanke om, at sagsøger er specielt disponeret for udvikling af seneknuder.

Spørgsmål E:

Er der objektive fund, der bidrager til at afgøre, om, og i givet fald i hvilket omfang, påvirkningerne ved færdselsuheldet den 11. november 2000 har bidraget til udviklingen af seneknude på F's højre hånd.

I tilslutning til besvarelsen bedes det oplyst, om der er flere holdepunkter, der taler for en årsagssammenhæng, end holdepunkter, der taler mod en årsagssammenhæng.

Retslægerådet bedes redegøre for vægtningen af inddragende momenter.

Der er ved den objektive undersøgelse 11.11.00 beskrevet hævelse på tommelfingersiden af højre håndled og ømhed samme sted. Dette taler for en årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet 11.11.00 og udviklingen af seneknuden. Der er dermed flere holdepunkter, der taler for en årsagssammenhæng end imod.

Forklaring

H har forklaret blandt andet, at han i januar 1997 startede på den 4-årige uddannelse til eksporttekniker på Tietgenskolen i Odense. Uddannelsen foregår halvdelen af tiden på skole og halvdelen af tiden i praktik. Han var i praktik 4 steder, de første praktiksteder var på elevløn, mens 3. og 4. praktiksted på 3. og 4. år af uddannelsen var ulønnede, således at han klarede sig for SU og studielån. Han har aldrig været under revalidering. Han havde bestået alle de halvårslige prøver. I november 2000 var han i gang med at skrive på den afsluttende hovedopgave, der skulle have været

afleveret 2 dage efter færdselsuheldet den 11. november 2000. Han måtte opgive at gøre opgaven færdig til tiden. Uheldet medførte en forlængelse af uddannelsen med ½ år. Han gik det sidste semester om og afleverede en helt ny hovedopgaven i forsommeren 2001. Herefter søgte han flere stillinger inden for sit fag som eksporttekniker eller eksportsælger og var til samtale nogle steder. Han endte med at tage et job som salgsleder. Det var mindre godt betalt, men det var bedre at komme i gang, end at være arbejdsløs. Han havde siden job som telefonsælger i 1½ år. Fra 2004 til 2009 har han arbejdet med salg af annoncer for Politiken. Han har i dag et flexjob som telefonsælger. Han kan ikke holde til at arbejde mere end 30 timer om ugen. Han har aldrig fået job inden for sin uddannelse, da han på grund af sine gener efter de to færdselsuheld ikke kan tåle at rejse. Han har konstante smerter i hoved og hænder. Han kan ikke sidde ned i længere tid ad gangen. Han sover dårligt og tager til stadighed smertestillende medicin. Det påvirker også hans hverdag og almene funktionsniveau. Han har måtte indstille sig på, at han ikke vil komme over et lønniveau på maksimalt 30.000 kr. pr. måned, mens flere af hans medstuderende nu sidder i ledende stillinger til høje lønninger.

Han er ikke i tvivl om, at generne ved håndled stammer fra færdselsuheldet og skyldtes, at han holdt godt fat i rattet med begge hænder for at tage af for stødet. På skadestuen klagede han over smerte i begge håndled. Det højre håndled gjorde mest ondt, men røntgen viste, at der ikke var brækket noget. Den første speciallægeundersøgelse hos Frank Gårskjær gik meget hurtigt. Han blev stillet nogle få spørgsmål, og det hele varede mellem 15 og 30 minutter. Da han fik erklæringen, kunne han konstatere, at den på flere punkter var behæftet med fejl, herunder at den kun omtalte højre håndled. Den senere speciallægeundersøgelse hos Bjarne Nue Møller foregik på Haderslev sygehus og varede 4 timer. Undersøgelsen og erklæringen var langt grundigere.

Parternes synspunkter

E har gjort gældende, at kravet ikke er forældet. I de knap 10 år, der er gået fra uheldet den 11. november 2000 til sagens anlæg den 29. september 2010, har parterne hele tiden forhandlet. Forældelsesfristen må derfor anses for udskudt eller suspenderet. Der løber således en 1 års frist fra det tidspunkt, hvor forligsforhandlingerne kan anses for strandede. Forsikring har svaret på alle henvendelserne om erstatning, man har ikke afvist at forhandle, og man har ikke på noget tidspunkt før sagsanlæg anført, at et eventuelt krav var forældet. Endvidere må en del af forløbet tilskrives Forsikring, der fx ønskede, at Arbejdsskadestyrelsen skulle revurdere udtalelsen om méngrad, selvom man var blevet gjort bekendt med, at H havde anmodet Arbejdsskadestyrelsen om en vejledende udtalelse. Forsikring har under vejs udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse for en méngrad på 5 %, men forsikrings-selskabet var klar over, at sagen fortsatte. Man har ikke meddelt H.

at man anså sagen for afsluttet. Selskabet har i hvert fald ved sin adfærd givet H føje til at gå ud fra, at man stadig var i en forhandling om sagen.

Det er subsidiært gjort gældende, at betingelserne for genoptagelse efter erstatningsansvarslovens § 11 er opfyldt. Der er indtrådt en ændring og forværring af H tilstand. Forsikrings lægekonsulent vurderede i sin tid méngraden til 5 %, mens Arbejdsskadestyrelsen er kommet frem til en méngrad på 10 %. Denne méngrad må lægges til grund. Den stemmer overens med de oprindelige klager over smerte ved begge håndled lige efter uheldet og med konklusionen i speciallægeerklæringen fra Bjarne Nue Møller. Retslægerådet har udtalt, at der er årsagssammenhæng mellem generne ved højre håndled og færdselsuheldet den 11. november 2000.

H. erhvervsevnetab skal fastsættes efter dagældende erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, ikke efter § 8. Erhvervsevnetabet skal fastsættes til 15 % som vurderet af Arbejdsskadestyrelsen. Det afgørende må være, at han var meget tæt på at gøre sin uddannelse færdig, da han kom til skade den 11. november 2000. Han havde indtil da gennemført uddannelsen til tiden, og en del af uddannelsen var med løn i praktikperioder. Han gennemførte efter uheldet uddannelsen med ½ års forsinkelse. På grund af følgerne efter færdselsuheldet har han dog aldrig kunnet udnytte uddannelsen, ligesom han ikke kan klare at arbejde på fuld tid. Han har således haft et erhvervsevnetab. Kravet herfor er beregnet på grundlag af den gennemsnitlige løn for en eksporttekniker eller – sælger.

Forsikring har gjort gældende, at H eventuelle krav er forældet. Kravet er opstået ved færdselsuheldet den 11. november 2000, og sagen er først anlagt næsten 10 år senere. Han har ikke på noget tidspunkt anmodet om en suspension af forældelsesfristen. Et krav er forældet efter såvel den 5-årige forældelsesfrist som den 3-årige forældelsesfrist, jf. overgangsreglen i § 30 i forældelsesloven. Forældelsesfristen skal regnes fra skadens indtræden. Der er ikke indtrådt en forværring eller ændring, hans gener har hele tiden været de samme. Der er heller ikke grundlag for anvendelse af forældelseslovens § 21, stk. 5 om en tillægsfrist. Forsikring har fra tidligt i forløbet og hele vejen gennem forløbet fastholdt, at der ikke var grundlag for et krav på erstatning for erhvervsevnetab, fordi H.

på skadetidspunktet var under uddannelse, og et krav derfor skulle afgøres efter dagældende § 8 i erstatningsansvarsloven. Der har ikke været nogen forhandling herom.

Det forhold, at Forsikring har medvirket til at få afklaret, om genoptagelsesbetingelserne var opfyldt, er heller ikke udtryk for, at man har givet afkald på at gøre forældelse gældende.

Sagen har været afsluttet længe. Der foreligger ikke det grundlag, der kræves efter dagældende § 11 i erstatningsansvarsloven for at genoptage sagen.

Der er ikke indtrådt forværringer. Der er slet ingen uforudsete ændringer i tilstanden, der kunne betinge en væsentlig højere méngrad og/eller erhvervsevnetabsprocent.

Det bestrides, at færdselsuheldet har medført gener, der kan berettige til en méngodtgørelse i videre omfang end de 5 %, der allerede er udbetalt. Det kan ikke lægges til grund, at de mindre seneknuder, der opstod omkring ½ år efter uheldet, kan relateres til færdselsuheldet. Ifølge Retslægerådet var seneknuden på venstre håndled forudbestående og uden dokumenteret forværring. Selvom Retslægerådet finder, at der er flere holdepunkter, der taler for årsagssammenhæng end imod, for så vidt angår seneknuden på højre håndled, er årsagssammenhæng ikke bevist. Under alle omstændigheder må det efter Retslægerådets svar på spørgsmål B lægges til grund, at det ikke har ført til varige gener. Desuden er eventuelle gener ved højre håndled så begrænsede, at det ligger under bagatelgrænsen for tilkendelse af godtgørelse for mén. H var således ikke løftet sin bevisbyrde for, at der er årsagssammenhæng mellem uheldet og de helbredsmæssige gener, der ligger til grund for Arbejdsskadestyrelsens fastsættelse af erhvervsevnetab og méngrad.

Spørgsmålet om eventuel erstatning for erhvervsevnetab skal afgøres efter reglen i § 8 i erstatningsansvarsloven, således som den var formuleret ved lov nr. 228 af 23. maj 1984 om erstatningsansvar. Da méngraden under alle omstændigheder er under 15 %, er der ikke grundlag for erstatning for erhvervsevnetab. H var på skadetidspunktet under uddannelse. Han udnyttede i det væsentlige sin erhvervsevne på en måde, der ikke, eller kun i begrænset omfang, medførte erhvervsindtægt. Hans forsørgelsesgrundlag var på skadetidspunktet SU. Det er uden betydning, hvor langt han var i uddannelsen, da han kom til skade. Der er ikke dokumentation for, at han på uheldstidspunktet skulle have haft lønnet beskæftigelse, der vil kunne danne grundlag for fastsættelse af en årsløn.

, Forsikring har endelig protesteret mod kravet på 6.426,47 kr. Den del af kravet er først taget med i påstandsdokumentet, og Forsikring, der tidligere har godkendt disse poster, har været afskåret fra at kontrollere, hvorvidt der allerede er sket betaling heraf. Forsikring har også protesteret imod H: ændring af rentepåstanden fra i stævningen at være fra sagsanlæg til i påstandsdokumentet at være fra skadetidspunktet.

Rettens begrundelse og afgørelse

For krav på erstatning eller godtgørelse for skade forvoldt uden for kontraktsforhold regnes forældelsesfristen fra tidspunktet for skadens indtræden. Det afgørende er, om skadens følger ligger inden for rammerne af, hvad der kunne påregnes ved eller umiddelbart efter tilskadekomsten.

Ved færdselsuheldet den 11. november 2000 pådrog H sig nakkesmerter og smerter ved begge håndled. Ved en undersøgelse den 10. september 2001 klagede han stadig over smerter ved begge håndled og man fandt seneknuder på håndrygsiden. I følge Retslægerådets udtalelser er der flere forhold der taler for, at seneknuden på højre håndled har årsags-sammenhæng med færdselsuheldet, mens seneknuden på venstre håndled var forudbestående. H _____ gener har i øvrigt været de samme gennem årene. Det har således været påregneligt for ham ved tilskade-komsten eller senest omkring september 2001, at færdselsuheldet havde medført sådanne midlertidige og varige følger, at han havde rimelig anledning til at rejse krav om erstatning. Det er uden betydning, at det nøjagtige krav først kunne opgøres senere.

Forældelsesfristen må således regnes fra den 11. november 2000 og aller senest fra den 10. september 2001. På det tidspunkt galdt der en 5 årig forældelsesfrist, jf. 1908-loven. Kravet har således som udgangspunkt været forældet før forældelseslovens ikrafttræden.

Parterne har ikke efter, at forældelsesfristen begyndte at løbe, på noget tidspunkt aftalt en suspension af fristen.

Forældelsesfristen har heller ikke været afbrudt på andet grundlag, jf. forældelseslovens § 21. Forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen afbryder ikke forældelse, da Arbejdsskadestyrelsen kun har skullet komme med en vejledende udtalelse, jf. § 21, stk. 2. En afbrydelse af forældelsesfristen efter § 21, stk. 5, forudsætter, at parterne har indledt realitetsforhandlinger om kravet. Der har ikke været egentlige forhandlinger, idet _____ Forsikring fra juli 2003 og i alle efterfølgende breve har fastholdt, at H: _____ ikke havde krav på erstatning for erhvervsevnetab. Selvom _____ Forsikring ikke udtrykkeligt har påberåbt sig forældelse før sagsanlæg, har H _____ ikke haft føje til at antage, at det ikke var nødvendigt at iværksætte retslige skridt for at undgå forældelse.

Da sagen blev anlagt den 29. september 2010, var H _____ ; krav vedrørende erhvervsevnetab og yderligere mén således forældet.

Der er ikke indtrådt sådanne uforudsete ændringer i de forhold, der er lagt til grund af _____ Forsikring ved fastsættelse af méngraden, at der er grundlag for en genoptagelse efter erstatningsansvarslovens § 11.

Forsikring frifindes herefter for H _____ krav vedrørende mén og erhvervsevnetab.

_____ Forsikring har i brev af 17. december 2007 anerkendt kravet på 6.426,47 kr. Retten følger denne del af påstanden under forudsætning af, at beløbet ikke allerede er betalt.

Da H har fri proces og ikke er dækket af retshjælpsforsikring, skal statskassen betale sagsomkostningerne til Forsikring. Sagsomkostningerne fastsættes til 62.500 kr. til dækning af udgiften inkl. moms til advokat. Retten har lagt vægt på sagens værdi, resultat og arbejdets omfang, herunder at sagen har været forelagt for Retslægerådet.

Thi kendes for ret:

Forsikring A/S betaler inden 14 dage til H 6.426,47 kr. med procesrente fra den 18. januar 2008, under forudsætning af at beløbet ikke allerede er betalt.

Statskassen betaler inden samme frist 62.500,00 kr. i sagsomkostninger til Forsikring A/S.

Omkostningsbeløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Anne Ersbøll
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Glostrup, den 7. oktober 2013.

Bettina Andreassen, kontorfuldmægtig

